

وحدت؛ سوغات جنگ تحمیلی برای امروز

26 سال پس از پایان جنگ تحمیلی، مرور میراث سیاسی، فرهنگی و دیپلماتیک این مقطع مهم تاریخ انقلاب می‌تواند پشتوانه‌ای ارزشمند برای امروز باشد. درس‌هایی که هرچند با قیمتی بالا به‌دست آمده، اما چراغ راهی برای تصمیم‌گیری و عملکرد مردم، مسئولان و فعالان عرصه عمومی امروز است.

26 سال پس از پایان جنگ تحمیلی، مرور میراث سیاسی، فرهنگی و دیپلماتیک این مقطع مهم تاریخ انقلاب می‌تواند پشتوانه‌ای ارزشمند برای امروز باشد. درس‌هایی که هرچند با قیمتی بالا به‌دست آمده، اما چراغ راهی برای تصمیم‌گیری و عملکرد مردم، مسئولان، فعالان، عرصه عمومی، امروز است. یکی از مهم ترین دستاوردهای جنگ تحمیلی که همچنان ازجمله نیازهای اساسی کشورمان محسوب می شود، آگاهی نسبت به نقش وحدت در آن مقطع و پرهیز از اختلاف افکنی داخلی به منظور پیروزی در یک جنگ ناعادلانه خارجی است.

هرچند همزمان با این جنگ، جبهه وسیع دشمنان خارجی تلاش کرد تا وحدت داخلی را نشانه رفته و موجی از تروریسم و اغتشاش خیابانی به راه انداخته و میان گروه های مختلف حاضر در انقلاب اسلامی چنددستگی ایجاد کند، اما در نهایت با رهبری بنیانگذار کبیر انقلاب، آنچه توانست به پیروزی کشورمان در دفاع مقدس منتهی شود، اتحاد و همبستگی نیروهای داخلی و طرد تفرقه افکنانی بود که منافقانه، همصدا با دشمن بر طبل اختلاف می کوبیدند.

پژوهش های صورت گرفته درباره هشت سال جنگ تحمیلی بوضوح نشان می دهد که پیروزی های نظامی کشورمان در جبهه های جنگ، همگی از پشتوانه اتحاد داخلی برخوردار بوده و هرگاه که عرصه داخلی کشورمان به صحنه جدال های جناحی تبدیل می شد، دشمن فرصت خودنمایی یافته و حملات خود را تشدید می کرد که این وضع بویژه در سال های نخست جنگ تحمیلی، مشهود است.

دقیقا همین تجربه، در سال های پس از پایان جنگ نیز تکرار شد. در دو دهه گذشته از آن زمان، هرگاه کشورهای بیگانه احساس می کردند که در داخل کشور، وضع رقابت های سیاسی به سمت شکاف و جنجال پیش می رود، هجمه خود را در قالب فشار تبلیغاتی، دخالت سیاسی، تحریم های اقتصادی و حتی تهدید نظامی افزایش داده اند.

هرچند دشمنان خارجی همچنان برای تفرقه اندازی داخلی تلاش کرده و تندروها از جناح های مختلف کشور را به رویارویی با دولت و دیگر نهادهای انقلابی ترغیب کرده و نقدهای موجود را بزرگنمایی می کنند، اما نیروهای باتجربه سیاسی در ایران بخوبی آگاهند که حفظ وحدت و منتقل نکردن اختلافات تریبونی و نخبگی به سطح خیابان ها و توده ها، هنوز هم یکی از مهم ترین بایدهای رشد کشور به شمار می آید.

محمود هرندی - جام جم